

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om bestämmande av kommungränser inom Finlands territorialvatten**

**PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL**

I denna proposition föreslås att en lag om bestämmande av kommungränser inom Finlands territorialvatten stiftas.

Enligt regeringsformen skall Finland vara indelat i kommuner. Kommungränserna har emellertid ställvis, bl.a. då det gäller territorialvattnet, inte bestämts eller annars varit oklara. Den utvidgning av Finlands territorialvatten som genomfördes 1995 utökade ytterligare det havsområde som inte är indelat i kommuner.

Den föreslagna lagen gör det möjligt att bestämma de kommungränser som ännu saknas eller är oklara och att därvid iaktta ett för ändamålet adekvat förfarande som avviker från det som iakttas vid normala ändringar i kommunindelning och vid bestämmande av kommungränser.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft så snart som möjligt och gälla en bestämd tid.

---

## MOTIVERING

### 1. Nuläge

I 50 § 1 mom. i regeringsformen förusätts att finska statens område till alla delar skall vara indelat i kommuner. Om förfarandet vid ändringar i kommunindelning och vid bestämmande av kommungränser stadgas i lagen om kommunindelning (73/77).

Kommungränserna har inte bestämts överallt eller så har det visat sig att befintliga gränser till vissa delar är oklara. Detta har gällt och gäller fortfarande i synnerhet beträffande havsområdet.

Genom lagen om ändring av lagen om gränserna för Finlands territorialvatten (981/95) utvidgades Finlands territorialvatten. På motsvarande sätt utvidgades också finska statens område. Samtidigt uppstod nytt område som borde vara indelat i kommuner, men som tills vidare inte är det.

Det faktum att kommungränser saknas och att det finns oklara kommungränser ger upphov till administrativa och juridiska problem eftersom gränserna för myndigheternas och domstolarnas regionala befogenheter i allmänhet bestäms utgående från kommungränserna.

Den viktigaste orsaken till att det inte överallt har varit möjligt att bestämma kommungränserna eller utreda oklarheter beträffande kommungränserna har varit att saken till vissa delar har varit knuten till anhängiga fastighetsrättsliga förrättningar på området. Också reglerna för det förfarande som skall iaktas vid ändringar i kommunindelningen och vid bestämmande av kommungränser har haft och kommer även i fortsättningen att ha betydelse.

När utvidgandet av territorialvattnet utökade det område inom vilket kommungränser saknas eller är oklara, ökade samtidigt de administrativa och juridiska oklarheter som avsaknaden av klara kommungränser ger upphov till. Därför vore det av vikt att man när kommungränser bestäms och utreds kunde agera snabbare än för närvarande.

### 2. Föreslagna ändringar

Det förfarande för beredning och beslutsfattande som stadgas i lagen om kommunindelning är i första hand avsett för ändringar

i kommunindelningen i sådana fall då det redan finns en kommunindelning för områdena i fråga. Förfarandet är sammankopplat med element som starkt betonar den autonoma ställning och de rättigheter som tillkommer redan befintliga kommuner och de invånare som bor i redan befintliga områden inom kommunerna. Det lämpar sig inte på bästa möjliga sätt för bestämmande av kommunindelning inom områden där en sådan för närvarande saknas.

Av de skäl som anförs ovan föreslås att det stiftas en särskild lag om bestämmande av kommungränser inom Finlands territorialvatten. Lagen gör det möjligt att genom beslut som i regel på en gång täcker hela länet bestämma sådana kommungränser som saknas och att utreda oklarheter i fråga om kommungränser. Innan besluten fattas skall lantmäteribyråerna, höra kommunerna och kommuninvånarna. Förfarandet motsvarar det som används när små och obebodda enkaver med stöd av lagen om överföring av vissa fristående områden från en kommun till en annan (303/92) överförs till de kommuner inom vilka de befinner sig.

När kommungränserna har bestämts inom hela havsområdet, kan man återgå till förfarandet enligt lagen om kommunindelning också då det gäller territorialvattnet. Av denna orsak kan den föreslagna lagen gälla en bestämd tid.

Enligt 1 § skall lagen tillämpas på bestämmande av kommungränser inom Finlands territorialvatten. Med territorialvatten avses en enligt lagen om gränserna för Finlands territorialvatten (463/56) fastställd del av havet som i den nämnda lagen kallas Finlands territorialvatten och som omfattar det inre territorialvattnet och territorialhavet. Då bestämmandet av kommungränserna inom det ifrågavarande området omfattar också de öar och de insjöar som finns på öarna och det kan bli aktuellt att bestämma kommungränserna även så att gränserna går genom vissa öar och deras insjöar, stadgas att lagen skall tillämpas också då det gäller öar inom territorialvattnet och insjöar på dessa öar. Tillämpningen av lagen skall begränsas till områden där kommungränserna ännu inte har bestämts eller där de är oklara. Mindre ändringar i den redan gjorda kommunindelning-

en skall dock vara tillåtna (5000 ha då det gäller havsområdet och 10 ha då det gäller landområdet för varje kommun), om de är nödvändiga för att de gränser som skall bestämmas skall bli tydliga och ändamålsenliga. För den händelse att bestämmandet av gränserna så att det uppfyller de ovan nämnda kraven skulle förutsätta överföring av större områden från en kommun till en annan stadgas att sådana överföringar kan göras i den ordning lagen om kommunindelning stadgar, utan hinder av denna lag. Förutsättningen för detta skall vara att lantmäteribråran i fråga framlägger ett förslag om saken till inrikesministeriet. Till de delar ett beslut som skall fattas på grundval av lagen om kommunindelning ansluter sig till ett beslut som skall fattas på grundval av den föreslagna lagen, föreslås att det senare beslutet uppskjuts tills det förstnämnda beslutet är klart. Därför är det nödvändigt att beslut enligt lagen om kommunindelning i dessa fall fattas så snabbt som det bara är möjligt.

Avsikten med 2 § är att fastslå de principer enligt vilka indelningen av territorialvattnet i kommuner skall ske. Den allmänna regeln föreslås vara att vattnet skall hänföras till den kommun i vilket det landområde det närmast gränsar till utgör det huvudsakliga området. Om denna regel iaktas utan undantag, leder den dock i praktiken till gränser som är mycket krokiga och svåra att gestalta. Därför måste den kompletteras med en tilläggsbestämmelse som innebär att de havsgränser som skall bestämmas mellan olika kommuner till sin utformning skall vara ändamålsenliga och i mån av möjlighet överensstamma med de gränser som utmärker äganderätten till områdena.

I 3-5 §§ stadgas om vilka myndigheter som är behöriga vid beredningen och i beslutsprocessen i anslutning till de förslag som behövs för bestämmande av gränserna och om vilka förfaranden som skall iaktas.

Beredningen av förslagen skall göras av de lantmäteribråror som nämns i lagen. Avsikten är att de av vederbörande lantmäteribråra beredda förslagen i regel, avvikande från de normala förslagen till ändringar i kommunindelningen, skall omfatta bestämmandet av kommungränser i alla sådana fall som behövs inom det territorialvatten som gränsar till kustområdet i det län där lantmäteribråran är förlagd. Då gränsen skall bestämmas även för kommuner som befinner sig i gränsområdet mellan de län i vilka vederbörande

lantmäteribråror är förlagda, och då det för att kontrollen över bestämningförfarandet skall kunna bibehållas är nödvändigt att en och samma gräns omfattas av endast en lantmäteribråras förslag, är det påkallat att stadga att lantmäteriverkets centralförvaltning kan och skall se till att så sker.

Lantmäteribråorna skall se till att deras förslag offentliggörs på de berörda kommunernas anslagstavlor och i de tidningar som utkommer på de berörda orterna, på samma sätt som länsstyrelserna normalt informerar om förslag till ändringar i kommunindelningen och lantmäteribråorna framlägger de förslag till överföringar av enklaver som avses ovan. Kommunerna och kommuninvånarna samt övriga berörda parter skall ha samma rätt att framställa anmärkningar som motsvarande intressegrupper har i processer som gäller ändringar i kommunindelningen och som kommuner och markägare har i processer som gäller överföringar av enklaver.

Beslutanderätten, som vid sedvanliga ändringar i kommunindelningen tillkommer och, beroende på ärendets art, fördelar sig på de berörda kommunerna och inrikesministeriet eller de berörda kommunerna, inrikesministeriet och statsrådets allmänna sammanträde, skall i ärenden som grundar sig på denna lag tillkomma lantmäteribråran, på samma sätt som då det gäller de ovan avsedda överföringarna av enklaver.

I 6 § stadgas om sökande av ändring i lantmäteribrårens beslut. Fullföljden skall liksom i andra förfaranden som gäller ändringar i kommunindelningen, redan i lägre instans, dirigeras till förvaltningsdomstolarna. Besvärserätten, som stadgas tillkomma enbart de berörda kommunerna, föreslås vara mera begränsad än vid sedvanliga ändringar i kommunindelningen och vid de överföringar av enklaver som avses ovan. När vattenområden som tidigare inte hört till någon kommun tilldelas kommuner kan inte kommuninvånarna, andra enskilda eller sammanslutningar anses vara parter på det sättet, att besvärserätten skulle behöva vara mera omfattande. Beroende på beslutens natur och omfattning skall det allmänna intresse som sammanhänger med dem anses så stort att alla besvärinstanser som är möjliga enligt lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50) skall hållas helt öppna, i motsats till vad som gäller vid de ovan avsedda överföringarna av enklaver. Då den

främsta avsikten med lagen är att så snabbt som möjligt åstadkomma ett sådant tillstånd beträffande havsområdet som regeringsformen och territorialvattenslagstiftningen samt en på ändamålsenligt sätt fungerande förvaltning och lagskipning förutsätter, stadgas i lagen att domstolarna skall behandla eventuella besvär mot besluten i brådskande ordning. Vid riksdagsbehandlingen av propositionen till den del den gäller ändringssökande bör beaktas vad som eventuellt följer av den regeringsproposition med förslag till förvaltningsprocesslag och till lagstiftning som har samband med den (RP 217/95) som för närvarande behandlas i riksdagen.

Lagens 7 § är nödvändig av den orsaken att man till den del saken gäller landskapet Ålands område måste beakta vad som stadgas i självstyrelselagen för Åland (1144/91) och i synnerhet vad som 2 § i nämnda lag stadgar om landskapet Ålands område samt vad 18 § 4 punkt i samma lag stadgar om lagstiftningsbehörigheten beträffande kommunindelningen i landskapet Åland.

Beslutsfattandet i fråga om gränser mellan landskapet Åland och övriga delar av riket, liksom indelningen av det år 1995 utvidgade territorialvattnet mellan landskapet Åland och övriga delar av riket, är till sin natur ett ärende som hör till finska statens behörighet och som sker genom bestämmande av kommungränserna inom det berörda området. Vid bestämmandet av gränserna måste dock beaktas vad 2 § 1 mom. självstyrelselagen för Åland stadgar om landskapet Ålands område i 2 § 1 mom. självstyrelselagen för Åland. Av denna anledning föreslås att i den föreslagna lagen stadgas att områden som hör till landskapet Ålands område då lagen träder i kraft inte till någon del skall kunna avskiljas från landskapets område. På de grunder som framfördes i samband med redogörelsen för nuläget, och med hänvisning till 50 § 1 mom. regeringsformen, skall kommunindelningen inom territorialvattnet ske utan dröjsmål. Då den landskapslag för regleringen av kommunindelningen på Åland som avses i 18 § 4 punkten självstyrelselagen för Åland ännu inte har stiftats, och då lagen, även om den hade stiftats, inte skulle omfatta territorialvattnet utanför landskapet Ålands område, kan och föreslås en kommunindelning inom det utvidgade territorialvattnet ske med stöd av denna lag även till de delar som gäller Åland. För att syftet i själv-

styrelselagen för Åland skall uppfyllas så långt det är möjligt även till dessa delar föreslås dock ett stadgande om att inte heller områden som hör till en kommun i landskapet Åland då denna lag träder i kraft till någon del skall kunna överföras till en annan kommun.

Bestämmandet av kommungränser då det gäller Åland och det territorialvatten som gränisar till Åland skall ske i två skeden. I första skeden behandlas gränsfrågan som ett gränsärende mellan landskapet Åland och övriga delar av riket, och och i det andra skedet behandlas frågan som ett gränsärende de berörda kommunerna emellan.

I det första skedet bestäms därmed *landskapet Ålands gränser* samt *till Åbo och Björneborgs län hörande kommuners gränser mot landskapet Åland*. Vad som stadgas i 1 och 2 §§ i den föreslagna lagen gäller därmed i detta sammanhang landskapet Åland och de kommuner i Åbo och Björneborgs län som gränisar till landskapet. De förslag som behövs i detta sammanhang och som avses i 3 § skall beredas av Egentliga Finlands lantmäteribyrå efter underhandlingar med Ålands landskapsstyrelse. Beslut om bestämmande av gränserna fattas av Egentliga Finlands lantmäteribyrå efter att den hört Ålands landskapsstyrelse. Vad som i 4-6 §§ stadgas om berörda kommuner och kommuninvånare skall i detta sammanhang gälla landskapet Åland och de invånare som har åländsk hembygdsrätt samt ovan avsedda kommuner i Åbo och Björneborgs län och deras invånare.

I det andra skedet bestäms *gränserna mellan de kommuner som hör till landskapet Åland* samt *gränserna mellan de kommuner i Åbo och Björneborgs län som gränisar till landskapet Åland*. Det sker till övervägande del enligt samma stadganden som de som gäller övriga kommuner, förutom att vid det förfarande som gäller bestämmande av gränserna mellan kommuner inom landskapet Åland skall Ålands lantmäteribyrå fatta sitt beslut först efter att hört Ålands landskapsstyrelse.

I det stadgande om lagens giltighetstid som tagits in i 8 § har beaktats att på grund av pågående fastighetsrättsliga processer i Ålands närområden samt på grund av det specialförfarande som enligt de föreslagna stadgandena skall iaktas för områdena i fråga kan hända att tillämpningen av den föreslagna lagen på i frågavarande områden kan

räcka längre än vad som annars vore nödvändigt.

### 3. Propositionens verkningar

Om den föreslagna lagen antas kan bestämmandet av kommungränser inom territorialvattnet genomföras snabbare och det kan säkerställas att bestämmandet utförs inom rimlig tid även i sådana fall då kommunerna eller andra samfund eller enskilda medborgare eventuellt anmält avvikande åsikt om avgörandena. De negativa verkningar som avsaknaden av eller oklarheter i kommunindelningen medför för myndighetsutövningen inom ett flertal förvaltningsområden och för lagskippingen skulle därmed försvinna.

Då processen för bestämmande av kommungränser skulle bli enklare än de förfaranden den nuvarande lagstiftningen förutsätter och större helheter än nu skulle kunna behandlas på en gång, kan olika myndigheter göra vissa inbesparingar i arbetstid och kostnader.

Propositionen har inga verkningar i fråga om organisation och personal.

Propositionen inverkar på miljön av samma orsaker som på andra sådana områden inom samhällslivet där de aktuella myndigheternas ansvar inom området bestäms på grundval av kommunindelningen. I och med att propositionen medför att ansvarsfrågorna inom området förtydligas på ett snabbare och säkrare sätt mellan de myndigheter som skall svara för att olje- och miljöproblem på territorialvattnet avhjälpas, blir dess miljöeffekter betydande.

Genom att propositionen främjar en tydligare territoriell ansvarsfördelning dels mellan myndigheterna och dels mellan domstolarna ökar den medborgarnas säkerhet och rättsskydd.

### 4. Beredningen av propositionen

Vid behandlingen av regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om gränserna för Finlands territorialvatten (RP 114/1994 rd) uttalade Riksdagens utrikesutskott bl.a.: "När territorialvattnet utvidgas växer det område väsentligt som inte har någon kommungräns. Detta medför juridiska och administrativa oklarheter. Utskottet anser att det så snabbt som möjligt bör vidtas åtgärder för att bestämma kommungränserna på Finlands alla territorialvatten efter att ut-

vidgningen av territorialvattnen har trätt i kraft."

Utgående från de diskussioner som fördes mellan inrikesministeriet och lantmäteriverket samt från resultatförhandlingarna mellan lantmäteriverkets centralförvaltning och lantmäteribyråerna inledde lantmäteribyråerna under senare hälften av 1995 förberedelser med sikte på att kommungränserna i enlighet med utskottets ställningstagande skall kunna bestämmas så snabbt som möjligt på alla delar av Finlands territorialvatten. Då det inför de definitiva besluten konstaterades att stadgandena i lagen om kommunindelning till vissa delar är oändamålsenliga och även bristfälliga då det gäller sådana specialfall som det här är fråga om, inleddes i brådskande ordning beredningen av en speciallag som skulle lämna sig bättre för ändamålet.

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid inrikesministeriet kommunavdelning. Vid beredningen har lantmäteriverkets sakkunskap utnyttjats. Utlåtanden om propositionsutkastet har begärts av statsrådets kansli, utrikesministeriet, justitieministeriet, inrikesministeriets polis-, räddnings- och gränsvakningsavdelningar, försvarsministeriet, finansministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, handels- och industriministeriet, miljöministeriet, lantmäteriverket, Finlands Kommunförbund och Ålands landskapsstyrelse. Med anledning av utlåtandena har vissa ändringar och preciseringar gjorts i propositionen.

### 5. Ikraftträdande

Då sakberedningen av beslut gällande kommunindelning i territorialvattnet redan har inletts och fortfarande pågår och då det material som hittills framkommit, även om det grundar sig på gällande lagstiftning, tjänar som underlag också när beslut fattas enligt denna lag, föreslås lagen träda i kraft så snart som möjligt sedan den har antagits och blivit stadfäst. Efter att kommungränserna har bestämts inom alla delar av territorialvattnet, skulle situationen även i detta område vara densamma som i övriga delar av riket och speciallagen inte längre behövas. Därför föreslås att lagen skall gälla en bestämd tid till den 1 januari 2000.

### 6. Lagstiftningsordning

Den lagstiftning som nu är i kraft gällande

ändring i kommunindelning och bestämmande av kommungränser har stiftats i vanlig lagstiftningsordning. Vid beredningen av propositionen har man strävat efter att, på det sätt som framgår av motiveringen till 7 §, beakta de syften som framkommer i självstyrelselagen för Åland. Justitieministeriet har emellertid i sitt ovannämnda utlåtande konstaterat "att det tycks vara uppenbart att den föreslagna lagen borde stiftas i den ordning som 69 § självstyrelselagen (för Åland) stadgar". En likadan uppfattning om saken ingår i ett utlåtande av Ålands landskapsstyrelse. I 69 § självstyrelselagen stadgas att lagen i fråga inte kan ändras, förklaras eller upphävas annat än genom överensstämmande beslut av riksdagen och lagtinget, inte heller kan avvikelser från den göras på något annat sätt. Besluten skall i riksdagen fattas i den ordning som gäller vid ändring, förklaring eller upphävande av grundlag och i lagtinget med en majoritet om minst två tredjedelar av de avgivna rösterna. Med anledning

av utlåtandena har förslaget preciserats bl.a. med begränsningarna i 7 § 2 mom. lagförslaget, varför med stöd av denna lag inte skall kunna göras något slags ändringar som skulle innebära att områden som hör till landskapet Åland då denna lag träder i kraft avskiljs från landskapet eller ett område som hör till en kommun inom landskapet Åland överförs till en annan kommun. Till följd av begränsningarna skulle alla de åtgärder som vidtas med stöd av lagen hända till alla delar inom områden som, då lagen träder i kraft och åtgärderna vidtas, är utanför Ålands område. Syftet med ändringen har varit att begränsa lagens tillämpningsområde så att dess och självstyrelselagens tillämpningsområden inte till någon del skall överlappa varandra. Av nämnda orsaker torde lagförslaget kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Regeringen föreslår dock att grundlagssutskottets utlåtande inhämtas i saken.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

## Lag

### om bestämmande av kommungränser inom Finlands territorialvatten

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

#### 1 §

Med avvikelse från vad som stadgas i lagen om kommunindelning (73/77) skall kommungränserna inom det område som hör till Finlands territorialvatten bestämmas så som stadgas i denna lag. Vad som stadgas i denna lag gäller även landområden som omges av territorialvattnet och insjövatten som omges av dessa landområden.

Lagen tillämpas på bestämmandet av kommungränser i fråga om sådana delar av territorialvattnet där gränserna inte har bestämts eller är oklara. Om så krävs för att gränserna skall bli tydliga och ändamålsenliga kan den gällande kommunindelningen ändras så, att vattenområden om högst 5 000 hektar och landområden om högst 10 hektar överförs till eller från en kommun. Om bestämmandet av tydliga och ändamålsenliga gränser kräver en mera omfattande ändring i kommunindelningen, kan en sådan ändring göras utan hinder av denna lag i den ordning som stadgas i lagen om kommunindelning.

#### 2 §

Territorialvattnet bestäms höra till den kommun vars huvudsakliga landområde ligger närmast det.

Utan hinder av vad som stadgas i 1 mom. skall gränserna mellan kommuner i havet bestämmas så, att de får en ändamålsenlig utformning och i mån av möjlighet överensstämmer med de gränser som utmärker äganderätten till vattenområdena.

#### 3 §

Nylands lantmäteribrå, Egentliga Finlands lantmäteribrå, Ålands lantmäteribrå, Kymmenedals lantmäteribrå, Vasa lantmäteribrå, Uleåborgs lantmäteribrå och Lapplands lantmäteribrå utarbetar förslag till bestämmande av sådana gränser som avses i 1 § för det territorialvatten som gränsar till kustområdena i respektive län.

Lantmäteriverkets centralförvaltning skall

se till att till den del det i 1 § avsedda förslaget behövs för bestämmande av gränser mellan kommuner som är belägna i olika län utarbetas förslaget endast av lantmäteribrån i det ena länet.

#### 4 §

Lantmäteribrån skall hålla det färdiga förslaget jämte kartor offentligt uppsatt på kommunernas anslagstavlor under minst 30 dagar efter att det i en eller två tidningar med allmän spridning på orten meddelats att förslaget hålls framlagt.

Kommunerna och kommuninvånarna eller andra som anser att saken berör dem har rätt att framställa anmärkningar mot förslaget. Anmärkningarna skall lämnas in till lantmäteribrån inom 30 dagar efter utgången av den tid ut under vilken förslaget var offentligt framlagt.

#### 5 §

Beslut om bestämmande av kommungränser enligt denna lag fattas av de lantmäteribråer som nämns i 3 § 1 mom., var och en till den del den berett förslaget till bestämmande av kommungränser.

Lantmäteribråns beslut skall bestämmas att träda i kraft vid ingången av ett kalenderår och beslutet skall fattas före utgången av juni föregående år. Beslutet skall publiceras i officiella tidningen samt utan dröjsmål sändas för kännedom till inrikesministeriet, länsstyrelsen och de berörda kommunerna. Beslutet anses ha delgivits när det har publicerats i officiella tidningen.

#### 6 §

Ändring i lantmäteribråns beslut får sökas genom besvär av den kommun som ärendet gäller. Ändring söks hos länsrätten. I övrigt skall vid sökande av ändring lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50) iakttas.

Besvär skall behandlas i brådsökande ord-



ning. Om den domstol som avgör besvären har ändrat lantmäteribråns beslut, skall denna tillkännage domstolens beslut så som anges i 5 § 2 mom.

### 7 §

I fråga om kommuner som hör till landskapet Åland samt kommuner som hör till Åbo och Björneborgs län och gränisar till landskapet Åland skall vid bestämmande av kommungränserna i territorialvattnet beaktas vad som stadgas i självstyrelselagen för Åland (1144/91). Därvid skall iakttas vad som stadgas nedan i 2 - 5 mom.

Områden som då denna lag träder i kraft hör till landskapet Åland kan inte till någon del avskiljas från landskapet och ett område som hör till en kommun inom landskapet Åland kan inte till någon del överföras till en annan kommun.

Bestämmandet av gränserna sker etappvis så, att frågan i första skedet behandlas som ett ärende mellan landskapet Åland och övriga delar av riket och i det andra skedet som ett ärende mellan de berörda kommunerna.

De förslag som behövs för bestämmande av gränser mellan landskapet Ålands samt till Åbo och Björneborgs län hörande kommuners gränser mot landskapet Åland utarbetas av Egentliga Finlands lantmäteri-

byrå efter förhandlingar med Ålands landskapsstyrelse. Beslut om bestämmande av gränsen fattas av Egentliga Finlands lantmäteribrå efter att lantmäteribrå har hört Ålands landskapsstyrelse. Vad som i denna lag stadgas om kommun och kommuninvånare gäller vid behandling av ett ärende som avses i detta moment landskapet Åland och invånare med åländsk hembygdsrätt samt de kommuner i Åbo och Björneborgs län som gränisar till landskapet Åland och invånarna i dessa kommuner.

De förslag som behövs för bestämmande av gränser mellan kommuner som hör till landskapet Åland och mellan kommuner som hör till Åbo och Björneborgs län och gränisar till landskapet Åland utarbetas på det sätt som stadgas i 3 §. Beslut om bestämmande av gränserna fattas så som stadgas i 5 §. Innan beslut fattas i fråga om kommuner som hör till landskapet Åland skall dock Ålands landskapsstyrelse höras.

### 8 §

Denna lag träder i kraft den 199 . Lagen är i kraft till den 1 januari 2000.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 10 maj 1996

**Republikens President**

**MARTTI AHTISAARI**

*Minister Jouni Backman*